

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Qvist Jørgensen (S):

Et demokrati, der vil forsvare sig mod demokratiets fjender, skal gøre det med argumenter og fornuftig lovgivning. Det helt store flertal af danskerne er så vaccineret mod antidemokratiske strømninger, at disse ikke udgør og aldrig kan komme til at udgøre nogen reel trussel mod den demokratiske samfundsorden. Kun blandt meget få socialt svagt funderede unge kan der af og til spores tendenser i en anden retning.

Det burde derfor egentlig være unødvendigt at drøfte den stramning af loven, vi i dag har til første behandling. Der er nemlig ikke særlige problemer med danske nazister; det er der derimod med tyske, som udøver deres gerning fra Danmark. Deres gerning må ikke få grobund.

At stramningen alligevel kom på dagsordenen, skyldes nogle ganske få mænds værk og aktiviteter i Sønderjylland. Det er folk, der systematisk i skrift, tale, opførsel og med henblik på eksport til nabolande med en betydelig strammere lovgivning forherliger nazismens skrækkelige væsen. De hævder, at Auschwitz og andre kz-lejre aldrig har eksisteret; det er folk, der forherliger en samfundsorden i Nazityskland. Det er dem, vi skal stramme lovgivningen imod, og det er også dem og det, de står for, som den folkelige rejsning i Sønderjylland har vendt sig imod, og hvis *positive* elementer vi helt bakker op om.

Der er ingen af os her i Folketinget, der deler de vanvittige holdninger hos disse ganske få mennesker, men disse mennesker har ret til at have disse holdninger, fordi der hersker ytringsfrihed, dog med det forbehold, at den grundlovssikrede ytringsfrihed har begrænsninger: Ikke alt er tilladt. I grundloven henvises til det frie ord, der altid står under ansvar over for domstolene.

Danmark er blevet kritiseret især fra tysk side for at være for liberal i sin tolkning af ytringsfriheden. Her er det nu ikke så dårligt med en liberal holdning, det er faktisk meget dansk. Omvendt er det fuldt forståeligt, at navnlig tyskerne må være særlig ømfindtlige, hvad angår nazistisk antidemokratisk- og antisemitisk propaganda.

Det giver naturligvis særlige problemer, at tyske nazister med EU-passet i hånden lovligt kan

slå sig ned i Danmark og fortsætte deres propaganda- og udgivelsesvirksomhed.

Vi må ikke fristes til at sige: Herregud, det er jo en gammel syg mand, lad ham da være i fred. For denne virksomhed, der varetages af folk, som med hr. Arne Melchior's formulering er – og jeg citerer vistnok, forhåbentlig ordret:

»Gammeldags kriminelle nazister har en regning at gøre op med det samfund, de forlod.«

Man kan indvende mod denne meget begrænsede stramning af lovgivningen, at Danmark er i fare for at indrette vor lovgivning efter diktat udefra eller efter nabolandenes ønske. Det er efter min mening ikke tilfældet. Øvelsen i dag består derfor i at fastholde vor frihedstradition og at leve op til vore forpligtelser til at bekæmpe højreekstremismen, men altså ikke med alle midler trods alt.

Ændringen af § 266 b sigter udelukkende på at præcisere det ulovlige i at fremstille den form for propaganda, vi her taler om, og ligeledes præcisere strafferammen, især når der er tale om systematisk udbredelse fra en sikker bastion. Men vi ønsker også at signalere, at vi gerne ser flere sager rejst, og at de formuleringer, vi så fra 1970-1971 – og her citerer jeg efter bemærkningerne fra lovforslaget: »at anklagemyndigheden bør være forsigtig med at rejse sager efter de love, der her er tale om« – formentlig var rigtige dengang.

Men sådan som sagerne har udviklet sig, er der desværre grund til at give udtryk for et ønske om at få flere sager rejst og at håbe på appelsager, således at vi også kan se en afprøvning i Højesteret med henblik på, at vi får en egentlig retspraksis.

Afslutningsvis vil jeg sige, at når vi i dag forhåbentlig alle kan tilslutte os justitsministerens forslag, er det det første skridt til at opfylde det løfte, som statsministeren gav i samtaler med det tyske mindretal i Sønderjylland i september, som jeg er helt enig i, og som blev gentaget efter ministermødet den 8. november.

I Socialdemokratiet ser vi frem til en god debat i udvalget, her i salen i dag og under høringsen i Retsudvalget på mandag, om end jeg godt kunne have tænkt mig en anden rækkefølge af faktorerne, men nu er det altså faldet ud, som det er.

Birthe Rønn Hornbech (V):

På Venstres vegne kan jeg meddele, at vi naturligvis i Retsudvalget vil arbejde aktivt for at få afdækket, om det fremsatte lovforslag er den